

16 Който слѣша вѣсѣ, мѣне слѣша: и който се ѿфрла ѿ вѣсѣ, ѿ мѣне се ѿфрла: а който се ѿфрла ѿ мѣне, ѿфрла се ѿ оногѣва, който ме ѣ пратила.

17 И вѣрнахасе седмдесе те съ радѣсть, и рѣкоха: Господи, и вѣсове те ни се покорѣватъ съ твоѣто име.

18 И рече имъ: видѣхъ сатанѣ та, зашѣ падна ѿ небо то, като светкавица.

19 Бѣто ви давамъ власть да настѣпѣвате на змиите, и на скорпиите, и на сичка та сила вѣражѣа. и нишо не щѣ да вы поврѣди.

20 Обаче не радѣвайте се затѣва, зашѣто ви се покорѣватъ дѣхове те: но радѣвайте се, зашѣо именѣ та вѣши са написани на небеса та.

21 Вѣ онѣи часѣ възрадѣвѣсе Исусъ съ дѣхатъ. и рече: исповѣдѣвамъ тесе Отче, Господи на-неко то и на-земла та, зашѣто си оутѣилъ тѣа (работы) ѿ премѣдрѣ те, и разѣмны те, и ѿкрѣилъ си ги на дѣца та: Отче: зашѣо такъ вѣде оугѣдно предъ тѣбе, и като се ѿвѣрна кѣмъ оученицѣ те, рече.

22 Всички те (созданѣа) ми са предадени ѿ Отца моего: и никой не знае кой ѣ Сынъ токму Отца: и

кой ѣ Отца токму Сынъ, и комѣто щѣ Сынъ да го ѿкрѣе.

23 Тогѣва като се ѿвѣрна камъ оученицѣ те на ѣдинѣ, рече: блажѣни са очѣ те, който видѣтъ, шѣто вѣе видѣте.

24 Зашѣто ви говоримъ, че мнозина пророци и цѣрѣове поискѣха да видѣтъ онѣа (работы) шѣто вѣе видѣте, и не видѣха: и да чѣдѣтъ, шѣто вѣе слѣшатѣ, и не чѣха.

25 И ѣто, станѣ нѣкой си законникъ да го искѣшава, и рече: Оучителю, шѣо да на правимъ да наслѣдимъ живѣтъ вѣчнѣи;

26 И Исусъ мѣ рече: вѣ законѣтъ шѣо ѣ писано; какъ вѣ четѣшъ;

27 И той ѿговори, и рече шѣо да возлюбѣшъ Гѣа кѣа твоегѣ ѿ всичко то си серѣце, и ѿ сичка та си дѣша, и со-всичка та си сила, и со-всичко то си помѣшленѣе: и ближнаго своего, като самаго себе.

28 И рече мѣ Исусъ: правъ си ѿговорилъ: тѣва правѣи, и шѣо да вѣдѣшъ живѣ.

29 И той понѣже искаше да ѿправѣи себе си, рече на Исуса: и кой ѣ ближнѣи мой:

30 И Исусъ ѿговори, и рече: нѣкой человекъ слѣзеше ѿ